

ADUJLA

magazin

LELKISÉG FILOZÓFIA MINDENNAPJAINK KERTÉSZET HUMOR

2026/március

Megosztott Magyarország

Por és hamu

Isten gondoskodik

Jézus Krisztus megkísértése,
böjti gondolatok

Pocsolya

Honda

2026. MÁRCIUS

XV. évfolyam 3. szám

Az AQUILA Civil Társaság magazinja

1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

<https://aquila-sas.hu/>

sas@aquila-sas.hu

SASKÉNT SZÁLLNI HAZAFELÉ!

Az AQUILA Civil Társaság magazinját olvashatja. Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha épülésére szolgál.

MI BÉKÉT AKARUNK!

Lelki töltekezéshez közlünk magvas gondolatokat, humort és az élet minden területéről származó szösszeneteket, eseményeket is bemutatunk.

SICILIA,

SIRACUSA

Tartalomjegyzék

Megosztott Magyarország	5
Por és hamu	7
Isten gondoskodik	8
Jézus Krisztus megkísértése, böjti gondolatok	9
Honda.....	14
Pocsolya	15
AQUILA HUMOR.....	16
Hirdetményünk, felhívásunk	17

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinken rendszeresen olvashatják írásainkat.

<https://sasmarta.blogspot.com>

<https://ufo-sas.blogspot.com>

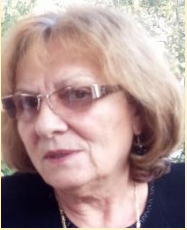
<https://isten-az-egyetlen-remenyunk.blogspot.com>

<https://tullepes.blogspot.com>

<https://sasgondolat.blogspot.com>

<https://aquila-sas.hu>

Pável Márta

Megosztott Magyarország

Sajnálatos, hogy akárhogy is nézem, az országban a megosztottság iszonyú méreteket ölt, akár családon belül is. Itt racionalitás nem létezik, hanem emocionalitás szerint működik. Ha az ember fideszes vagy tiszás meg van róla győződve, hogy neki van igaza, és ahogy látom, a másikkal nem is akar beszélni. Akármit beszél a másik, kigúnyolja vagy leinti, vagy le hazudtolja, de egy biztos, hogy nem hallgat rá.

Az emberek azt nézik, hogy őneki változás kell, például a tiszások, mert így rossz stb. Azon gondolkodom, hogy egy ember, akinek diplomája van, és elég jó állása van, mennyivel járna jobban a Tiszával, például, hogy ha sávozottan kezd el adózni? Már a kedvezmények nincsenek (nem lennének), minimum kb. háromszázezer forinttal kevesebbet keresne havonta a mai fizetéséhez képest. Vagy egy nyugdíjas miért küzd azért, hogy ne legyen 13. vagy 14. havi nyugdíja? Normális ez? Hiába mondják, hogy nem igaz, de igaz, nézzék meg a felvételeket, saját szájukból hallani. Csak azért, mert gyűlölik az Orbánt, vagy gyűlölik a Fideszt. A fideszesek pedig szintén úgy gondolják, hogy a másik oldal, és az, amit ők akarnak, az az országra nézve egy tragédia. Ezt sem hiszik el a többiek.

A tiszások azt mondják, hogy én hülye vagyok, én pedig, hát nem mondom, miket gondolok viszont cserébe, de semmi jót. Mi lesz ebből a végén? Nem vagyok gyűlölködő ember, de logikus. Úgy gondolom, hogy annyi agyam van – s azon csodálkozom, hogy a többinek nincs –, hogy mi jó nekem és mi rossz nekem. A nagy közgazdászoktól hallani, hogy így az ország tragédiába tart, hogy ennyi kedvezmény, ennyi családi kedvezmény, ennyi adókedvezmény, ennyi kölcsön kedvezmény és a többi..., hogy így az ország csődbe megy. Az a kérdésem, ha egy párt nyerni akar, és utána kormányozni is, nem létezik, hogy direkt belemenjen egy csődbe. Megvannak az ötletei, hogy ne menjen csődbe. (Mint ahogy a másikat is megvan, hova akarják a megszorításokkal szerzett pénzt küldeni.) Azt gondolom, hogy ez az ő dolguk, de ha én nem érzem a negatív eredményét ennek, akkor csinálják meg, jöjjenek ki belőle, és építsék fel magukat úgy, ahogy akarják.

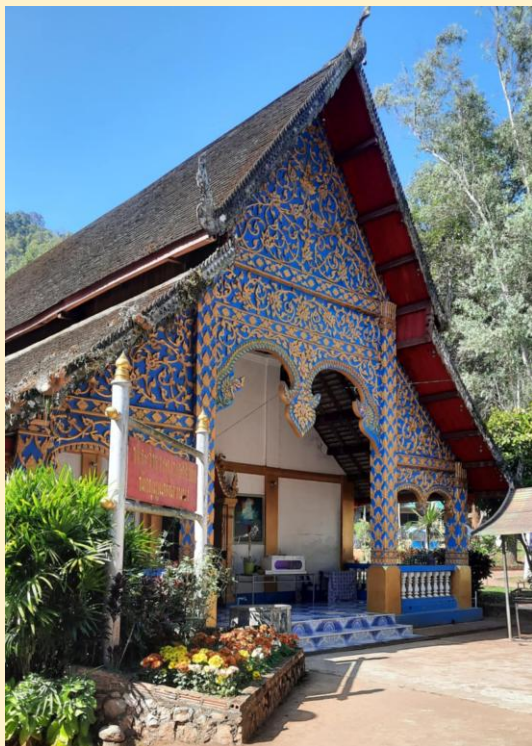
Az emberek értékei sajnos már sokaknak nem érdekesek, mert a gyűlölettől elvakultak, nem látnak. Elismerem, vannak bicskanyitogató stílusú, törtető fideszesek is. Látom, hogy üres fejűek, hogy hazudnak, hogy kapaszkodnak stb., de ez ugyanúgy megvan a másikatnál is, ezért nincs értelme a már ismertet, a jobbat felrúgni. Mint volt pártelnök tudom, mennyi nyikhaj akar semmi ésszel a politikában érvényesülni; szögezzük le, a szentek nem politikusok közül kerülnek ki. Azt is tudom, milyen nehéz jó, becsületes jelölteket kiállítani, ritkák, mint a fehér holló.

Mik azok a fontos értékek, amiket semmiféleképpen nem szeretnék elveszteni, és akár tetszik, akár nem, ezeket az értékeket – minden hibája ellenére – a Fidesz képviseli:

1. A kereszténység változatlan megmaradása, nem üldöznek, kitehetem a keresztet, és nincs belőle hátrányom.
2. A migránsok ne lépjék el az országot, és bár a közbiztonság most sem annyira jó, de ha ők itt lennének, olyan lenne, mint Párizsban, Amszterdamban, Németországban stb.
3. Amit végképp nem szeretnék, ha a kedves testvéreim közül a fiúkat elvinnék háborúba, és vagy halva, vagy csonkán jönnének vissza. Egyáltalán nem szeretném a háborút, ami felé az EU igyekszik, és a Tisza támogatja.
4. Nem szeretnék nyugdíjasként éhen halni.

Amelyik ember nem gondolkodik, és azt mondja, hogy ez nem igaz, nézze már meg azt, hogy az EU milyen költségvetést csinált: hadit. Miért csinálja, ha nem akar háborút? Kimondja, hogy a háborúban az oroszok ellen akar menni. Most köztudott, az oroszok ellen nem nagyon sikerült még eddig senkinek sem győzni. Az EU majd fog? Az ukránoknak öntött pénz már lerongyolta az egészséget..., tragikus, amit tesznek, ezt hogyan lehet támogatni?

Bevallom őszintén, ettől a következő 40 valahány naptól félek – át kéne aludni... –, egyre durvább lesz, ahogy az ukránok minket zsarolnak, a Tisza a kintről jövő ötletekből még mikkel áll elő? Még mit kell eltérni, vagy elnézni, vagy megérni a magyarnak? Ezt nem tudom elképzelni se, de nagyon utálok a gyűlölködést, nagyon utálok a hazugságot. Sajnos a baloldal csak Magyar Pétert találta, akinek egy szava sem igaz. Nem értem, hogy valaki rá akarna bízni egy országot? Hogy lehet egy olyan emberre rábízni, aki minden nap mást állít, akinek az életvitele abszolút negatív?

De tudom, az írásom pusztába kiáltott szó, aki fideszes, bólogat, a tiszás meg ellöki. Tudom, most úgy tűnik, mintha szektások lennének, akiknek beszélhetsz, akármit mondasz, ugyanazt szajkózzák, mintha egy imamalom lennének. Lehet, hogy a magam megnyugtatóására írtam, hogy tettem valamit? Nem tudom, mi lesz ebből, ez nagyon aggasztó dolog és mindenkinek a felelőssége. De ha egy ember, vagy ha pár ember elgondolkodik, az is már nagyon nagy dolog lenne Magyarorszáért, a békéért, a biztonságért, a családjáért.
(kép: Szigethy Géza, Vietnam)

Szeibert Márton

Por és hamu

„A tökéletesség lemondásból áll. Ami körülvesz bennünket, az csak megvetendő por és hamu.” – Pierre Teilhard de Chardin ¹

A fenti idézet passzol a nagybőjti lelkeséghez. Hamvazószerda épp erre emlékeztet minket. *„A tökéletesség lemondásból áll.”* Lemondani a hiúságokról, értelmetlen vágyakról, érdekekről, önző akaratról. A szeretet többek között önátadás. Önmagunk teljes odaadása. Azt hiszem, ez már a spiritualitás gyökere, minden valós lelki élmény, felébredés, megvilágosodás, megtérés kiindulópontja. Önátadás nélkül nincs kapcsolódás. Bár a fenti idézetből ez nem látható, de Teilhard szerette a világot, hitt annak további isteni kibontakozásában, és sok évtizednyi munka árán szintézisre jutott benne a hit és a tudomány. De ez nem pusztá agyalgás volt nála, legalábbis ami az istenkapcsolatot illeti, biztosan nem. Az egész élete tanúságot tesz arról, hogy milyen mélyen megélte az Istenhez való kapcsolódást. Ez egy bensőséges érintés, intimitás, hiszen a szeretet a legbelőbb valónkat éri el. Ami azonban csak a külsőnket éri, *„ami körülvesz bennünket, az csak megvetendő por és hamu.”*

„Mielőtt elszakad az ezüstkötél, megreped az arany gyertyatartó, megpattan a forrásnál a korsó, s összetörik a kúton a kerék; és a por visszatér a földbe, ahonét jött, az életető lehet meg az Istenhez, aki adta. Hiábavalóság, csak hiábavalóság – mondja a prédikátor – minden hiábavalóság!” – Préd12,6-8

Ez az idézet a Prédikátor könyvéből mindig megdöbönt. Négy különböző képet használ a halál leírására: *elszakad, megreped, megpattan, összetörik*. Több helyen hallottam, meg olvastam is, hogy egy-egy ember halálakor a halott házában vagy közeli hozzátartozó házában valami eltörik vagy leesik. Például megmagyarázhatatlan módon robbanó hang kíséretében meghasad egy régi asztal lapja, vagy háromfelé pattan egy – amúgy hibátlan minőségű – acél kés pengéje egy érintetlen fiókban, vagy megszólal a riasztó, vagy leesik egy kép a falról... A Biblia ezen részletének írója sem véletlenül használja ezeket a képeket. Ezek többek pusztá képeknél, ezek valós tapasztalatok. Ráadásul többszintű tapasztalatok. Egyrészt egyfajta külső következmény, hatás, amit talán a halott lelke idéz elő – feltételezem – különféle okokból. Másrészt lehet egy mély lelki megélése is a halál pillanatának, ahol a test és a lélek egysége megszakad. Erre az egységre utalhat az *ezüstkötél*. Ennek az ószövetségi részletnek a keletkezési ideje bizonytalan, de általában Kr.e. 3. századra vagy korábbra datálják. A régészeti leletek alapján több célból is használtak ezüstszálakat. Például a gazdag házakban és palotákban értékes, gyakran aranyból készült mécseket vagy olajtartó edényeket függesztettek fel a mennyezetről. Ehhez vékony, de erős ezüstláncokat vagy ezüstszálakkal átszőtt köteleket használtak. Ha ez a tartószerkezet elszakadt, a drága lámpás leesett és összetört, a fény pedig kialudt. Ez egy nagyon szép képe annak, ahogyan a földön élő emberek a halált látják. Valami eltörik, a fény pe-

dig kialszik. Látszólag hiábavalóság, ahogyan a prédikátor mondja. Mi már tudjuk, Teilhard is tudta, minden keresztény tudja, hogy nem hiábavalóság, hogy mindennek oka és célja van, hogy a fény nem alszik ki soha, legfeljebb olyan síkon világít tovább, amit mi épp nem látunk. A fény tápanyaga a szeretet. A szeretet örök és halhatatlan. Isten a szeretet. A lélek halhatatlan, mert isteni. Valósítsuk meg hát igazi énünket, lépünk végre túl bezárt önma-gunkon és félelmeinken, valósítsuk meg is-teni, igaz, örök létünket az önátadásban és le-mondásban! Ez a boldogság tiszta forrása. Boldog nagybőjtöt mindenkinek!

¹ Benne élünk (Az Isteni Milió) című traktátu-sából (Első rész, I. pont).

Oroszi-Kuzmich Kinga

Isten gondoskodik

Valamelyik nap néztem a kutyát, ahogyan lázasan sürgölődött, meg-ugatta a járókelőket, megkergette a macskákat, ide-oda hurcolta a já-tékait, majd befalta a vacsoráját, mint amiért alaposan megdolgozott, végül elterült a nappaliban, és szinte láttam az arcán a kimerültséget és a gondolatot a fejében, *hú de odatettem magamat ma, mindent mi-*

lyen remekül elintéztem.

Mi emberek jutottunk eszembe erről. Főleg ma a felgyorsult világban egész nap szalad-gálunk, mindent is igyekszünk elintézni, és talán még jóleső érzéssel is eltölt, ha egy adott napon tényleg sok dolgot végeztünk el. Megelégedetten ülünk a kanapén, megdol-goztunk az ételünkért, a házunkért, mi tettük mindezt lehetővé. És a mi univerzumunk-ban úgy is látszik, hogy ez így van.

De fentebbről nézve mindez egy nagyon törékeny mátrix, egy tojáshéj, amin élünk. Talán azok is megtettek mindent a jóllétért, akiknek elvitte a házat az árvíz, vagy elpusztította az életterét egy földrengés vagy a háború.

De Isten nem azt várja tőlünk, hogy a fizikai létünkért éljünk, tegyünk meg mindent. Va-lamit kiszabott ránk, egy életfeladatot, amit ebben az életben teljesítenünk kell. Nekünk

ezt a feladatot kell felismerni, elfogadni, megtenni. Nem szabad, hogy erről bármi, akár a mai fogyasztói társadalom ócska jelszavai elvonják a figyelmünket.

Ha pedig nehéz helyzetbe kerülünk az életünkben, legjobb, ha Istenre bízunk magunkat. Ez nem jelent passzivitást, tette késznek kell maradni, de nem a saját behatárolt gondolkodásunk mentén ér-

demes meghozni a döntéseket, hanem mindig Isten elé kell tárni a gondjainkat, hogy megadhassa az Ő magasabb rendű tanácsait, útmutatását. Mert Ő az, aki igazából gondoskodik rólunk.

(kép: Szigethy Géza, Vietnam)

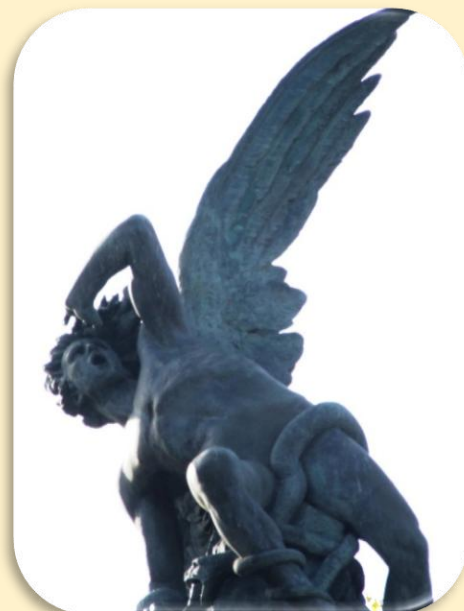

Pável Márta: Egy kis lelkeség

Jézus Krisztus megkísértése, böjti gondolatok

Az, hogy Jézus megkísértése miért történt, az emberben sokszor furcsa gondolatokat vet föl. Az nem valószínű, sőt biztos, hogy nem, hogy az Isten próbálgatta saját magát, hogy elbukik-e a földön. Ez ilyen, hogy mondjam, pamflet lenne. Hogy ez leírásra kerül, és ez megtörténik, inkább nekünk szól. Tehát nem az Isten próbája volt, hanem a miénkre egy-egy példa.

Aztán ott van ez a 40 nap. Ugye az egész Ószövetségben ez a 40-es szám többször előjön: évben, hónapban, királyokban... Az első három király mind 40 évig uralkodott, de lényegében mindegy lenne, hogy hány nap volt, sok. Izrael kövei között akár még egy hónapig is, vagy bármennyiig, akár két héttig is nagyon sok lehet kenyér és víz nélkül lenni. Lehetséges, hogy azt akarja megmutatni az Isten ezzel az egészszel, hogy a kísértés akkor fog jobban, akkor sikeresebb, ha te kivetett állapotban vagy. Például, ha lezuhannak egy repülővel tízen, és már

nem találtak rájuk két hónapja, és nincs mit enni, akkor kísértés, hogy megeszik a hullát. Tehát itt az alkalom szüli a tolvajt. Ugyanez van a pusztában is, hogyha oda megy, ahol semmi sincs, maximum négyzetméterenként egy fűszál, akkor, ha ott van az ördög, eljátszhatja a magáét. Ezzel az embernek arra hívja fel a figyelmét, hogy akkor is ki kéne tartani, ha a körülmények olyan mostohák, hogy szinte elképzelhetetlen. Ez az egyik üzenete.

Aztán itt van a három féle kísértés. A követ kell átváltoztassa kenyérré. Az ördög nagyon jól tudta, hogy Jézus meg tudja csinálni. Jézus meg is tehetné volna, hogyha akarta volna. Azt gondolom, hogyha az ördög nem biztatná arra, hogy változtassa a követ kenyérré, akkor lehet, hogy saját magának este csinálhatott volna egy kis vacsorát. Nem azt mondom, hogy rántott húst, de átváltoztathatta volna, vagy bármit, manát csinál magának, nem dolog. De nem tette, Isten volt, teljesen másképpen működött, de ez az ördög tudatáig nem ért fel.

A másik, hogy fölviszi egy magas hegyre, és azt mondja, hogy vedd le magad. Na most megint az van, hogy nem játszodozhatunk azzal, hogy az Isten majd úgyis megóv. Leugrok a szikláról, vagy ugrok kötelekkel, akkor elmegyek vízisíelni, mikor 3 vagy 10 méteres hullámok vannak, majd az Isten úgyis megóv. Ez mind Isten kísértése, nem ez a cél. Tehát ez is azt mutatja, hogy ne próbálj meg visszaélni az isteni erővel, meg a jósággal. Holott az ördög jól tudta, hogyha Jézus leugrik, akkor sem lesz semmi baja.

Az nagyon primitív dolog, hogy megígéri neki, hogy az övé lesz minden. Na most, és nem értem a sátáni működést, ha az enyém az ezüstabánya, vagy az a gyémántbánya, és oda jön egy patás, és azt mondja, hogy robbantsam fel az ezüstabányát, ad nekem egy követ. Hát akkor egész biztos leszek olyan balga, hogy felrobbantom, nem? Ez annyira primitív dolog, hogy „neked adok minden hatalmat”. Úgyis tudta, hogy az Övé, ez is jelzi, hogy ez az egész nekünk embereknek szóló esemény, okulásul. Minden hatalom az Istené, eleve is az övé volt, soha nem szorult volna az

ördögre. Az utolsó pedig az, hogy a világ összes országa az övé, és hogy dicsőítse. Mit akarna adni, amikor ez is mindig is így volt, most örökké így is dicsőítette. Ez megint csak az ördög primitívsége, hogy azt gondolja, hogy az ördögnek a hatására kíván megdicsőülni. Hát megdicsőítette az Úr többször is az emberek előtt, hogy nyilvánvaló legyen, hogy honnan jön, hogy Ő kicsoda. Az ördögtől nincsen erre szüksége.

Tehát látszik, mind a három inkább arról szól, hogy *mi mit teszünk*. A legutolsó a legrosszabb, mert az, hogy kísértem az Istent, ez a köreinkben annyira nem játszik. De az, hogy kiegyezünk az ördöggel azért, hogy jól menjen nekünk, mi legyünk a főnökök, rólunk szóljon minden, mi legyünk a pártelnök, stb. A hatalommánia, az ego, ez ma is nagyon jellemző, nagyon komoly probléma. Mert az emberek mindig elfelejtik, hogy ez a világ jó esetben 120 évig tart, de akkor már matuzsálemi kort érünk meg. A 120 évért nem lehet elszúrni az örök életet, nem lehet elszúrni a további életet, ami fölfelé vinne. Nem lehetne elszúrni mindent, csak azért, hogy

most úgy érezze, hogy ő most itt valaki. Sajnos ez a leggyakoribb, amibe belemennek. Uralkodni akar a családjában, a kis csoportjában, a kis munkahelyén, a nagy munkahelyén, mindenhol uralkodni akarnak, s minél tehetségesebb, annál jobban uralomra vágyóak. Ez a probléma, hogy sok ember annyira pitiáner, hogy ezt a pitiánerséget tudja az ördög megragadni. Így tudja az üstökénél fogva cibálni, és amikor már belevitte valamibe, akkor tovább görgeti, mert ő neki az a célja, nehogy üdvözlj. Amikor azt mondja az Isten az ördögnek, hogy távozz Sátán, akkor ez egy nagyon fontos mondat. Kérdés, észreveszed-e, hogy kísértésben vagy, mert eleinte a kísértés általában édes. Sajnos nem mindig veszik észre. Néha vonz a bűn.

Néha szinte örülnek, s nem veszik észre, hogy a bukásuk jól előkészített. Nagyon

dicsekszenek, amikor itt maradó tárgyakat megszereznek, ahelyett, hogy a lelkükkel törődtek volna többet. Hosszútávon belátható: azt kapta meg, amire igazán semmi szüksége nincs. Ki tudod-e mondani, mielőtt a kísértésben megszerzett dolog fölülírja neked az életedet. A lelked üdve helyett, a meditáció helyett, az imádkozás helyett, jótevés helyett, a tisztességes élet helyett... ennek az ellenkezőjét fölismered-e? Hogy azt kell mondanod, hogy távozz Sátán. Attól félek, hogy sokszor nem. Mert itt gyakran belemennek, mert az ördög nem ám olyan, hogy azt mondja, hogy, „*jaj, de jó, én vagyok az ördög, gyere, megcsináljuk, bukjunk együtt ketten*”. Helyette azt mondja, „*milyen jó lesz neked*”. Egy darabig jó is neked, csak nem veszed észre, hogy utána megbuktatott. Itt a csel, hogy olyan az ördög, nem fekete, hanem sárga. Azt hiszed, hogy fehér, hogy jó, és közben olyan mézes, izadt, sárga, hogy beragaszt, s egyszerre csak már nem tartod magad az úton, elvesztél. Nem akar mást, mint elbuktatni, és kérdés, hogy útközben rájön-e az ember pl. egy paráznaságnál, egy házasságból való kikacsintgatásnál, egy családkikészítésnél, egy agresszív viselkedésnél, hogy ezt mind az ördög mondja, tettetivel? Tudod-e azt mondani magadnak: *állj le!* És azt mondd az ördögnek, hogy *távozz innen te csetresz ördög*. Tudod neki ezt mondani? Időben felismered, hogy lépre csaltak? Nem. Belemész a kísértésbe. Mert megmagyarázod magadnak, hogy én szenvedek, nekem jár, hogy jó legyen, mert engem bántottak otthon, meg a gyerekkorom, hülyeségeket elő lehet hozni, és szépen már benne is vagy nyakig a kísértésben. Ki tudod-e mondani, hogy *távozz innen, csetresz ördög*? Mondtad-e már valaha? Mert ez, és ez a lényeg, hogy fölismered-e, hogy ki kéne mondani, hogy tűnjön innen az életedből. Ez a kicsi kísértéstől a leghalálosabb bűnig terjedhet. Pl. amikor megveszed a huszadik cipőt, a harmincadik alsógatyát, a mit tudom én, milyen luxus dolgot, akkor ez is ördögi dolog, mert az idődet, pénzedet lopja el olyanra, amire semmi szükséged nincs. Helyette tehetnél jót is, imádkozhatnál, olvashatnál, meditálhatnál, de nem... Ilyen a fogyasztói társadalom. Ezek mind kísértések.

Kicsi lelki edényűeknek kis kísértése van, nagy lelkiségeknek nagy kísértése van. Nagyon fontos, hogy felismerd és ki tudd mondani: *vége, távozz tőlem!* Ez is inkább emberre szól, hogy amikor az ördög eltűnik, akkor angyalok szolgáltak neki. Jézusnak mindig angyalok szolgáltak. Azon, hogy az ördög, ott volt, szerintem az angyalok magzatpózban röhögtek, hogy ez a hülye mit vergődik itt. Mert szerintem ők pontosan tudták, hogy ez nem fog bejönni. Nekünk szól ez a dolog. Legyőztem a kísértést, hogyha ki tudom mondani, hogy tűnj el innen, nem is vagy, számomra nem létezel, mi közöm hozzád? Akkor valóban meglep az égi sereg, mert azt mondja, hogy ez az ember tényleg hazafelé igyekszik, és tényleg túlteszi magát az összes bűnös dolgon. Nagyon könnyű belevinni valakit részegeskedésbe, kábító-

szerzésbe, családokba. Ezek mind ördögi dolgok. Ezeket mind idejében fel kéne ismerni, ne azt nézd, hogy mennyi pénzem van, én luxusban fogok élni, nekem mindent lehet, minden jár. Tévedés, nem ezért kapta az ember az életét. Amikor rá látsz a kezedre, hogy mennyi pénzed van, mennyit szereztél meg, az már a patád. A nagybőjtöt így kéne megélni. Annyira utálok ezt az időszakos nagybőjtöt, mert az egész életünknek nagybőjtnek kéne lenni! Az egész életünk minden percében azt kéne mondani, hogy *tűnj el ördög a francba*.

Ti tudjátok jól, 40 valahány éve veletek vagyok, soha nem ördögözök. Miért nem? Mert számomra nincs helye sehol sem. Mert, hogyha azt mondom, hogy az Úrral vagyok, akkor Ő lakik bennem, ő fénylik bennem, akkor ezzel a fénnel már a sötétség nem tud mit kezdeni. Mit akarhatna, meg akarna vakulni? Ott akar szétdurranni? Nem. Ha azt mondom, hogy Isten veled, benned van, és nem űzted el, akkor nem kell az ördöggel foglalkoznod. Tehát túl kell lépni ezen, próbáljátok meg ezt, és akkor azt gondolom, hogy ez nem csak a mostani nagybőjtre vonatkozik, hanem az egész életre. Isten mindent lát. Mindennek megvan a maga eredménye, nem kerülhetsz el semmit. A bumeráng mindig vissza fog csapni. Ez így van elrendezve, ez így igazságos. Ne reménykedj abban, hogy megúszod a rosszat, ezért ne legyél kis rafinált, hogy azt gondold, hogy, *jaj, úgyse jönnek rá*. De. Isten azt is tudja,

hogy délután veszekszem-e, vagy kételkedem egy-egy emberben, vagy bármi-ben, és rögtön arra reagál este. Mindent tud, nálad is, nem csak nálam. Tehát próbáld meg az életedet tisztán játszani. Te sem szereted a hamis embereket. Te sem szereted azt, hogy hamiskodnak veled. Te se hiszel neki, mert legkevésbé az emberben lehet

hinni, mert nagyon sokat hazudik, hamiskodik. Próbáld meg egyenes lenni, az Úrral is, meg a többi emberrel is. Hallgass a feddő szóra, hallgass arra, ha valaki helyre akar igazítani, mert ha nem csábít a rossz felé, hanem kényelmetleneket mond, hogy ezt, meg ezt, meg ezt tetted, ne tedd, az nem rosszat akar neked. Az jót akar neked, akkor hallgass rá. Ez a böjt, engem a maga klasszikus formájában nem érdekel, hogy pl. megeszed a húst vagy nem. Az se érdekel, hogy rorátézol vagy nem. Az se érdekel, hogy mit tudom én, szűrős ruhát veszel föl, vagy kínozod magad szögekkel, kit érdekel? Legjobban az fáj, ha rendre utasítod magad, ha nem

mész bele az ördögi cselvetésbe, és nem csak böjti időben, sohasem. A legnagyobb böjt az, hogy azt mondd az ördögnek, hogy távozz a francba, és fölismerd a kísértést. Önmegtartóztatás, önfigyelés, ez az útnak a lényege. Ha erre rájössz, maximálisan teljesítetted az összes böjtöt, s kívánom nektek, hogy így legyen!

Rizmayer Péter

Honda

Hondának hívták a puli kutyánkat, aki nemrég ment el, 16 évesen. 2010-ben kaptuk Mártától. Ún. „színhibás” puli volt, mert voltak a fekete bundájában fehérebb (szimmetrikusan elhelyezkedő) részek. Annak idején nem gondoltunk arra, hogy legyen kutyánk, de aztán – ahogy gondolom ez máshol is lenni szokott – nagyon gyorsan megszerettük. Egy fiunk van, János – ő nevezte el Hondának, bár lány kutya volt –, és a gyermekorvos is javasolta annak idején, hogy ha egy gyermek van, akkor mindenképpen legyen kutyánk. János gyakorlatilag vele nőtt fel, hároméves kora óta vele volt, és „megvárta” amíg eléri a felnőtt kort, leérettségizik, ami nagyon sok idő.

Honda gyorsan az életünk része lett. Nagyon okos volt (ahogy a pulik általában), és nagy túlélő is. Több betegségből sikeresen kikászálódott. Igazi pásztorkutya volt, akire, ha rábíznak valakit, akkor azt az élete árán is védi, óvja. Emlékszem, mikor János még kisgyerek volt, kiment a kapunk elé az utcára, és kijött a szomszéd nagy fekete kutyája. Honda beállt a nagy kutya és János közé (szemben a szomszéd kutyával, aki kb. kétszer akkora volt), és addig ugatott, amíg az idegen kutya el nem ment. Egy tapodtat sem hátrált.

Volt, amikor az emeletünkön cserélték ki az ablakot, és amikor János pont alatta játszott az udvaron, akkor szabályosan elterelte, hogy véletlenül se legyen semmi baja. Ezt a kőműves mesélte el, aki cserélte az ablakot, és azt mondta, hogy ha nem látja a saját szemével, akkor nem hiszi el. Amikor a telken (Tószegen) voltunk és egymástól távolabb, különböző helyeken dolgoztunk, akkor időközönként végigfutott, „megnézett” mindenkit, hogy megvagyunk-e. Igazi pásztorkutya volt, aki gondosan őrizte a „nyáját”. Halála nagyon megviselte a családot. Akkor éreztük meg igazán, hogy az évek alatt egymásba nőttünk,

nem voltunk külön, és tényleg olyan, mint amikor a lelkünk egy darabja meghal. Feleségem mondta, hogy sétálás közben (arra ment, amerre korábban a kutyával sétáltunk) úgy érezte, hogy a kutya most is ott van vele, lélekben még nem ment el.

Érdekes volt, hogy a halálakor valahonnan az udvar közepére odakerült egy régi teniszlabda, amivel évek óta nem játszottunk. Lehet, hogy csak el kellett volna dobnom és oda-átról a labdával együtt visszajön...

Mártával hittanórán beszéltünk arról, hogy mi történik egy kutya lelkével odaát. Ez Őt is nagyon foglalkoztatta, különösen akkor, amikor Lavina kutyája (egy fehér puli, Honda anyukája) meghalt. Számomra az volt a kérdés, hogy meddig vagyok a „gazdája”. Itt arra gondolok, hogy amiatt aggódtam, hogy odaát megijed, nem tudja, hol van stb. A Tibeti Halottaskönyvben az áll, hogy az elhunytért 49 napig imádkoznak annak érdekében, hogy kedvezőbb újjászületésben legyen része. A kutya persze nem ember, de ugyanúgy lélek, vagyis bizonyára – egy kevésbé tudatos módon, de –, valami hasonló folyamaton megy keresztül a halála után. Emiatt imádkoztunk Istenhez, hogy a lehető legjobb helyre jusson.

Mártával arról beszéltünk, hogy bizonyára a „kutya mennyországba” kerül, ahol találkozik Lavinával. Családon belül abban állapodtunk meg, hogy nem lesz új kutyánk, hacsak Honda vissza nem jön...

Márkus Edit

Pocsolya

Eső után a levegő frissebb, az utcák tisztábbak, megújul a környezetünk. A növények hamar hasznosítani kezdik a vizet, üdőbbek lesznek.

Az egyik pocsolyában egy kis hajót vettem észre a szomszédos kertben. Pont odaillő kis hajó volt, még meg is tudott fordulni a nagy pocsolyában. Elképzeltem, hogy milyen jó kis játék lehetett itt korábban, a kisiú hozta egyből a játékhajót, hogy vízre bocsáthassa.

Aztán egy gyors nézőpontváltás következtében az egész jelenetre már úgy néztem, hogy ez a kis hajó, meg ez az ideiglenes kis tó a mi életünkre hasonlít. Berendezkedünk 50-70 évre, házat építünk, kertet rendezünk, fákat ültetünk, és boldogok vagy legalábbis elégedettek vagyunk a kialakított környezetünkkel. Azzal azonban nem számolunk, vagy hajlamosak vagyunk megfeledkezni arról, hogy mindez időleges és esetleges. Ahogy az eső utáni pocsolya és rajta a kishajó. Ha felszárad a víz, a kishajó visszakerül a polcra. Elmúlik, de nem azért múlik el, mert valami tragikus véget ér, egyszerűen eddig tartott a mandátuma, eddig volt létjogosultsága.

A saját életünkben bekövetkező változásokat sokszor nehezen tudjuk csak elfogadni, a változás nehéz, recseg-ropog benn az ember lelke. Távolsági vagy magasabb perspektívából nézve az életünket, ez csak változás, a következő szakasz érkezése. A változást, az elmúlást elkerülni nem tudjuk, de elfogadni vagy ehhez alkalmazkodni úgy tudunk, ha

magasabbra emeljük a tekintetünket. Ha tényleg megértjük, hogy a lényeg nem a látható világban van, illetve, hogy a lényeg a látható világ változásaiban is meg fogjuk találni, mert van egy változatlan létező, aki mindig velünk van, ISTEN.

Csak Hozzá kell fordulnunk, csak Vele kell mennünk az utunkon.

AQUILA HUMOR

Több okos ember kellene a világra.
Olyan rossz így, egyedül.

Fekér József
antinetpresszans.hu

Hirdetményünk, felhívásunk

Az AQUILA Civil Társaság 2020 decemberében alakult, átvéve a megszűnt AQP (párt) feladatait. Követlenebb, tagdíj nélküli, józan és építő kritikára épült.

Az alakulási dokumentumunk határozata alapján a belső keménység és tisztaság védelme fontos. Nálunk mindenki önkéntes.

Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen, várjuk.

Üdvözlettel: Szeibert Márton, az AQUILA Civil Társaság ügyvezetője

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Civil Társaság, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: <https://aquila-sas.hu/>

E-mail: sas@aquila-sas.hu

Telefon: +36 20 -7777440

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, Aquila h.r. vezetője, hittanár

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton, ügyvezető

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Civil Társaság fogadó órái:

szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.